

Núm. de Protocol: 1000043/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000047/2016

SENTÈNCIA 65-2016

PARTS:

Apel·lants: Sr. DCF,
 Sr. EFN,
 Sra. JVP,
 Sr. ESG,
 Sr. GQL,
 SINDICAT DEL PERSONAL ADSCRIT
 A L'ADMINISTRACIÓ GENERAL (SIPAAG)
Representant: Sr. CPS
Advocat: Sr. MPD

Apel·lat: **GOVERN D'ANDORRA**
Representant: Sra. IOM
Advocat: Sr. ALM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY
Magistrats: M.I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
 M.I. Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, el vint-i-u d'octubre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000043/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de data 4 de març de 2016 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda promoguda pels agents, avui recurrents, i va declarar ajustades a dret les diferents resolucions del Secretari d'Estat de Funció Pública per les quals es denegaven les sol·licituds de jubilació anticipada i voluntària presentades pels funcionaris.

2.- La part agent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Batlles, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

- s'ha de procedir a la pràctica de la prova denegada en primera instància, per quan amb la mateixa s'hagués acreditat que és una pràctica habitual en l'Administració presentar la petició de jubilació un temps abans de reunir els requisits per tenir-hi dret.

- per mitjà de les sol·licituds denegades, els agents manifestaven la seva voluntat d'acollir-se al dret a la jubilació anticipada i voluntària d'acord amb la legislació vigent en el moment de presentar la sol·licitud, la qual només serà efectiva òbviament en el moment en que reuneixin els requisits legals;

- el dret a la jubilació anticipada dels funcionaris recurrents és una expectativa de dret reconeguda pel Decret de 1996, que prendrà efecte en el moment en què es reuneixin els requisits, talment la figura del *nasciturus*;

- els funcionaris agents no han actuat mai de forma contrària a la llei;

- els actes jurídics s'han de regir per la llei aplicable al moment en que es produeixen;

- el període previst per la entrada en vigor de la Llei 23/2014, de sis mesos des de la seva publicació existeix per tal que els afectats per la norma puguin tenir temps d'adaptar-s'hi i decidir les actuacions oportunes per tal de consolidar els drets que tindrien en base a la norma vigent abans de l'aprovació de la nova llei. El mateix va succeir en matèria urbanística.

3.- En la seva contesta de data 10 de juny de 2016, la representació del GOVERN s'oposa al recurs d'apel·lació i manifesta en substància que:

- la relació de treball dels funcionaris és estatutària i es troba regulada pel dret administratiu, i com a tal qualsevol canvi de llei modifica l'estatut, i per conseqüent aquelles expectatives de dret generades en un determinat moment poden desaparèixer si canvia l'estatut que les regia;

- si s'admetessin aquestes sol·licituds de jubilació anticipada, s'operaria la congelació del seu règim estatutari i així s'evitaria l'aplicació de les normes legals aprovades amb posterioritat. Aquestes sol·licituds doncs s'haurien de qualificar com fetes amb frau de llei;

- No es pot apreciar en el cas d'autes cap tipus de retroactivitat;

- la raó de ser de la *vacatio legis* de sis mesos rau en el fet que la Llei va comportar una modificació profunda del sistema preexistent, i s'havia de preveure un temps per posar en pràctica tota la nova regulació;

- El règim d'obtenció de llicències urbanístiques no resulta comparable amb el règim dels funcionaris, doncs en aquest darrer cas hi ha una relació estatutària preexistent que no es dona en l'altre supòsit.

4.- Per providència del M.I. magistrat ponent del present recurs d'apel·lació de data 16 de juny de 2016 es va denegar la pràctica de la prova sol·licitada per la part recurrent.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre la pràctica de la prova.

En el seu escrit de primera instància de data 18 de maig de 2015 (foli 8), els demandants sol·liciten la pràctica d'una prova, *“consistent en requerir al Secretari de la Funció Pública del MI Govern d'Andorra perquè aporti als presents autes totes les sol·licituds de jubilació voluntària i les resolucions corresponents -esborrant, si escau per raons de protecció de dades personals, el nom del sol·licitant – que s'hagin efectuat des del dia 30 de maig de 1996 i fins a la data d'avui”*.

Aquest litigi versa sobre una qüestió de principi de naturalesa jurídica, a saber l'eventual aplicació del Decret del 30 de maig de 1996 després de l'entrada en vigor de la Llei 23/2014 del 30 d'octubre. La prova sol·licitada és de naturalesa estadística i no té relació directa amb

l'objecte del litigi, que és de naturalesa jurídica. En conseqüència, s'ha de confirmar la providència d'aquesta Sala de data 16 de juny de 2016 i cloure que aquesta prova no és necessària per la resolució del litigi, i que ha de ser desestimar, en aplicació de l'article 64 de la Llei de la de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Tercer.- Sobre el fons.

El marc jurídic del litigi és el següent:

Un decret del 30 de maig de 1996 (BOPA 39/1996, núm. 39) disposa:

“Decreto

Que els funcionaris de l'Administració que no tinguin un estatut especial i que portin més de 30 anys de servei, poden sol·licitar la jubilació anticipada i voluntària des del dia que compleixin els 60 anys.

L'import de la pensió de jubilació anticipada que els correspondrà és el 60% del darrer salari percebut si se sol·licita als 60 anys, el 62% als 61 anys, el 64% als 62 anys, el 66% als 63 anys, el 68% als 64 anys i el 70% en el cas de jubilació obligatòria als 65 anys, sempre que els punts adquirits a la Caixa Andorrana de Seguretat Social no siguin superiors al percentatge percebut, cas en el qual l'import de la jubilació seria aquest.”

La Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública disposa:

“Disposició derogatòria

Queden derogats el Decret de 30 de maig de 1996, l'article 49 de la Llei de la funció pública, l'article 33 de la Llei 32/2008, del 18 de desembre, del Cos de Banders, la Disposició Transitòria Primera de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, les Disposicions Transitòries Primera, Segona i Tercera de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia, els apartats 1, 2 i 3 de l'article 14 de la Llei 5/2004, del 14 d'abril, del Codi de Duana i totes les restants disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a allò que estableix aquesta Llei.”

Les pretensions dels demandants és permetre'ls conservar les condicions de jubilació vigents en el moment en què fan l'anunci i que no els siguin aplicables les modificacions d'aquell règim que s'aprovin amb posterioritat.

Aquesta pretensió no pot prosperar pels motius següents:

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Segons la jurisprudència consolidada d'aquesta Sala, els funcionaris estan sotmesos a un estatut legal i reglamentari i el legislador té la facultat de modificar aquest estatut, atès que els funcionaris no tenen drets adquirits al manteniment indefinit del mateix règim.

La Llei 23/2014, del 30 d'octubre no té un caràcter retroactiu que seria contrària a l'article 3 de la Constitució. En efecte, s'ha de distingir dos conceptes jurídics diferents: la retroactivitat i l'aplicació immediata de la Llei amb efectes pel futur. Les disposicions de la Llei 23/2014 són clarament una il·lustració d'aquest segon concepte i no són una vulneració de l'article 3 de la Constitució. Arribar a una conclusió contrària comportaria una congelació de l'ordenament jurídic que faria impossible la seva evolució i l'adaptació a les circumstàncies existents en cada moment.

S'han d'aplicar aquests principis al litigi:

No es discuteix que els demandants no compleixen, a la data d'avui, les condicions exigides pel Decret de 1996 per sol·licitar una jubilació voluntària: *“els funcionaris que portin més de 30 anys de servei, poden sol·licitar la jubilació anticipada i voluntària des del dia que compleixin els 60 anys”*. En conseqüència no tenen cap dret a sol·licitar la jubilació voluntària. En efecte, com s'ha escrit més amunt, els funcionaris estant sotmesos a un estatut legal i reglamentari no són titulars d'un dret adquirit en aquesta matèria.

A més, el legislador ha preservat els drets dels funcionaris que podrien reunir les condicions previstes pel Decret en un termini raonable, és a dir 5 anys: és l'objecte de les disposicions transitòries segona i tercera de la Llei 23/2014.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pels Srs. DCF, EFN, JVP, ESG, GQL, i pel SINDICAT DEL PERSONAL ADSCRIT A L'ADMINISTRACIÓ GENERAL (SIPAAG).

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que les resolucions de dates, la primera 4 de març de 2015 i les altres del 25 de març de 2015, que confirmen, en alçada, les decisions del Secretari d'Estat de Funció Pública de data 9 de desembre de 2014, són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.